

Τίτλος: «14χρονο Ενιαίο Πολυτεχνικό Σχολείο Εργασίας και Αντιρατσιστικής Πρακτικής»

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στις σημερινές συνθήκες, της απόλυτης καθίζησης του καπιταλιστικού κοινωνικοοικονομικού συστήματος, αναζητείται επείγοντως, ακόμη και από τους επίσημους φορείς και εκφραστές της κυρίαρχης πολιτικής πραγματικότητας στη χώρα, ένα σχολείο που να απαντά καλύτερα στις κοινωνικές και οικονομικές αναγκαιότητες της εποχής. Αποτελεί μια ιστορική συνθήκη λοιπόν, όπου τα συμφέροντα του κυρίαρχου πολιτικού κατεστημένου, προσανατολίζονται σε άλλες μορφές ανάπτυξης που, βέβαια, θα εξυπηρετούνται από ένα αλλιώτικο σχολείο. Ας μην ξεχνάμε άλλωστε, ότι το σχολείο αποτελεί ιδεολογικό μηχανισμό συντήρησης και αναπαραγωγής της κυρίαρχης ιδεολογίας, των κυρίαρχων σχέσεων στην παραγωγική διαδικασία. Έτσι, στη βάση των εκάστοτε επιτακτικών αναγκών στο χώρο της οικονομίας και της αγοράς, διαμορφώνονται και οι αντίστοιχες απαιτήσεις από το εκπαιδευτικό σύστημα που τις υπηρετεί. Το σχολείο, λοιπόν, καλείται να απαντήσει στις νέες ανάγκες της οικονομίας, απεμπολώντας τα παραδοσιακά χαρακτηριστικά του, που ήταν αντίστοιχα με εκείνα της λειτουργίας του εργοστασίου και αντανάκλασαν τις συνθήκες οικονομικής ανάπτυξης προηγούμενων αιώνων. Στην ιστορική αυτή συνθήκη, λοιπόν, διαφαίνεται μια καταπληκτική ευκαιρία για το λαό και τους οργανικούς του διανοούμενους/Παιδαγωγούς, να διεκδικήσουν αποτελεσματικά τη λειτουργία ενός σχολείου που να απαντά και να προσβλέπει στα δικά τους οράματα και ταξικά συμφέροντα.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, αναδύεται η ανάγκη ενός σχολείου αληθινά δημοκρατικού, δωρεάν, δημόσιου και υποχρεωτικού για όλα τα παιδιά ανεξαιρέτως (ασχέτως φύλου, κοινωνικοοικονομικής και μορφωτικής προέλευσης, θρησκείας και πολιτισμικού κεφαλαίου)· ενός σχολείου που να επιθυμεί και να οραματίζεται για όλους τους ανθρώπους ισότιμες συνθήκες στη ζωή τους, συνθήκες απόλυτης ελευθερίας, αλληλεγγύης, αυτοοργάνωσης και αυτοδιοίκησης, αυτοπειθαρχίας και αυτενέργειας· ενός σχολείου πολυτεχνικού, που να συνδυάζει ισότιμα τη χειρωνακτική με την πνευματική εκπαίδευση, να εφοδιάζει τον εκπαιδευόμενο με πολλαπλές δεξιότητες και ειδικεύσεις, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική και επιτυχής εναλλαγή επαγγελματικών ρόλων κατά την ενήλικη ζωή, να συνδέει τις γνώσεις με την πράξη, να ανιχνεύει κλίσεις και ενδιαφέροντα· ενός σχολείου ενιαίου σε όλο το εύρος του (από το νηπιαγωγείο έως και το λύκειο), όπου θα παρέχεται η δυνατότητα ελεύθερης μετάβασης στις ανώτερες βαθμίδες από όλους τους τύπους των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων· ενός σχολείου που να έχει σχέση με τα ενδιαφέροντα και τις ανάγκες των μαθητών του, να τους εμπλέκει ενεργά σε όλα τα στάδια της εκπαιδευτικής διαδικασίας, να συνδέεται με τη ζωή και την κοινωνική παραγωγική εργασία και, τέλος, ενός σχολείου αντιρατσιστικού όπου δε θα υπάρχει χώρος για τη θηριωδία του ρατσισμού και των εκφραστών του.

Με άλλα λόγια, αναδύεται η ανάγκη για το Ενιαίο Σχολείο Εργασίας, όπως διατυπώθηκε θεωρητικά, ελέγχθηκε στην πράξη ιστορικά και συγκρότησε τα περιεχόμενα και τις δράσεις του στη βάση μιας ανυποχώρητης διαλεκτικής ερμηνείας του κόσμου και της κοινωνίας με όρους **ισότητας**, **δημοκρατίας** και **δικαιοσύνης**.